

Rugăciunea din zori

Grigore Vieru

Doinei și lui Paul Enigărescu
În zori, mâinile mamei
Se roagă spre Cer, împospătate
De cântecul privighetorilor.
Iar jos,
Țipa de nerăbdare pământul
Obişnuit cu palmele ei.
Da, pleca-vor la toamnă,
Spre țările calde,
Misterioasele păsări.
Încă și mai adânc
Mâinile mamei
Se vor ruga -
Doua crengi desfrunzite, reci.
Nori de gheață, în trecere,
Le vor atinge cu poala.
Iar noi,
Din umeda lor vălurare
Vom bea tristețe și moarte.